

хром". Фамилното име **Барови** пък се свързва с циганското "баро", тоест, голям. Тази циганска дума е разпространена в българските социални говори и със значение на "богаташ, тежък, солиден човек, големец". **Гаджови** или **Гаджеви** пък идва от циганското съществително "гаджо", тоест, "чужденец".

В такъв ред К. Костов сочи още редица фамилни имена: **Калови** (от циганското "кало" - "черен"); **Кашукееви** (от циганското прилагателно "кашуко" - "глух"); **Лолови** (от циганското прилагателно "лоло" - "червен"); **Манукови** (от "манук" - "чорбаджия, господар"); **Тагарови** (от "тагър", "тхагар" - "цар"); **Чавови** (от "чхаво" - "дете"); **Чачеви** (от "чачо" - "истински"); **Шукарови** (от "Шукар" - "хубав") и други.³¹

Разбира се, това което посочих от студията на К. Костов е само една малка част от онова ромско, което е навлязло в българския език. В действителност, то е далеч по-голямо и може да се проследи в различните (занаятчийски, социални и други) говори на българите, в това число и в ония им части, които имат пейоративно значение и предназначение. Но това са въпроси, които трябва да бъдат обект-предмет на изследване от страна на съответните специалисти в областта на българското езикознание.

За мен е достатъчно върху основата на всичко изложено дотук да обобщя: **етническият езиково-културен портрет** на циганите у нас е сложен и противоречив; в него има два основни пласта, които обаче са срастнати в неразкъсваемо единство, така че вече не може да се отделят един от друг, за да се търси или пък, за да се създава тепърва някакъв "чисто" цигански език сред българските роми.

И още нещо, дълбоко съм убеден, че задачата на нашето време не е да се търсят и да се реализират някакви "очиствания" на циганския език. Сама по себе си подобна задача е обективно нереализуема, а опитите за нейното осъществяване могат да създадат немалко неприятности в езиковото комуникиране на циганите с българите. Задачата на нашето време е да се съхранява така формирания и функциониращ езиков фонд на нашите цигани и да се полагат всич-

³¹ К. Костов. Цит. съч., с. 432-437.